

Stanisław Soyka, Sonety Shakespeare (LXXVII)

Zwierciadło powie jak twa piękność minie
zegar jak cenne minuty marnujesz
a pusta karta twe myśli odbije
takiej nauki z tej księgi skosztujesz

Ze zmarszczek tu zwierciadło ukaże
grobu otwarte wspomnienie się rodzi
mówi wskazówka gdy mknie po zegarze
że ku wieczności czas zmyka jak złodziej

spójrz co w pamięci twojej się nie mieści
powierz tym kartom a one odkryją,
że te zrodzone z twego mózgu dzieci
w myślę twoim nowym życiem żyją
spójrz a z nich każda ci za to zapłaci
zyskasz a księgę to wielce wzbogaci